

ת"פ 8831/11/12 - מדינת ישראל נגד אביעד שמואל, יליד שנת 1980

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 8831-11-12
בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד צחי נמירובסקי

נגד

אביעד שמואל
יליד שנת 1980

ע"י ב"כ עו"ד מנחם רובינשטיין

גזר דין

1. לפני בקשת המאשימה לחלט את מכונית ה- ב.מ.וו. שבבעלות הנאשם.
2. בעקבות הסדר טיעון שנעשה בין הצדדים (ולאחר שמיעת כ- 70 עדים), הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן. בתאריך 20.10.2014 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע על פי הודעתו. לאחר מכן, בתאריך 15.7.2015 ניתן גזר הדין בעניינו. אציין, כי במהלך התקופה שבין המועד בו הוכרע הדין ובין המועד בו ניתן גזר הדין, התבקש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, וכן נעשו על ידי הנאשם ניסיונות להסיר את מחדליו, וזאת על ידי הגשת דוחו"ת על הכנסותיו וניסיון להגיע עם פקיד השומה להסדר בדבר תשלום המסים המגיעים ממנו.
3. כיוון שהרשעת הנאשם כוללת הרשעה בעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000, עתרה המאשימה, עוד בכתב האישום המקורי שהוגש, לחלט את רכושו של הנאשם שכלל מכונית מסוג ב.מ.וו., מכונית סיטרואן, אופנוע ו- 232 המחאות שנתפסו אצל הנאשם.

4. לקראת שמיעת הראיות והטיעונים לעונש, הסכימו הצדדים, כי הדיון בבקשת המאשימה לחלט את רכוש של הנאשם יעשה בהליך אזרחי (וראו עמ' 382 לפרוטוקול מיום 30.6.2015). לצד זאת, הודיע בא כוח המאשימה, כי הוא מבקש לצמצם את בקשת החילוט, כך שתחול על מכונית ה- ב.מ.וו. בלבד (להלן - "המכונית"). יצוין, כי אין מחלוקת שהמכונית אכן מצויה בבעלות הנאשם, ואין צד שלישי הטוען לזכויות בה.

5. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם בעקבות הסדר הטיעון שנעשה, מנה שני אישומים, ולהלן אסקור אותם בקיצור:

(א) האישום הראשון:

באישום הראשון נטען, כי במהלך השנים 2009 עד 2011, עסק הנאשם במתן הלוואות ובניכיון שיקים. נטען, כי בגין ההלוואות שנתן, גבה הנאשם ריבית בשיעורים שבין 2% ל- 8%, ובגין ניכיון השיקים גבה ריבית בשיעורים שבין 2% ל- 10%. נטען, כי בשנים אלה השתמש הנאשם במרמה, עורמה ותחבולה על מנת להעלים את עיסוקו והכנסותיו מפקיד השומה, וזאת כדי להתחמק מתשלום מס. על פי כתב האישום, בשלוש השנים אליהן מתייחס כתב האישום, מחזור עסקאותיו של הנאשם הסתכם בסכום כולל של 5.8 מיליון ₪.

באישום הראשון מואשם אפוא הנאשם בביצוע עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, כדי להתחמק מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

(ב) האישום השני:

באישום השני נטען, כי בין השנים 2006 ועד 2011 עסק הנאשם בניכיון שיקים, ובשנים אלה סכום השיקים שניכה תמורת עמלה, לא פחת מ- 3 מיליון ₪. נטען, כי לצורך העיסוק בניכיון שיקים היה על הנאשם להירשם במשרד האוצר אצל "רשם נותני שירותי מטבע". ואולם, בתקופה האמורה הנאשם לא נרשם כדין אצל הרשם, ולא דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון כנדרש על פי איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000. בנוסף נטען, כי הנאשם לא קיים את הוראות חוק איסור הלבנת הון, ולא דרש ממקבלי השירות ממנו את הפרטים שהחוק מחייב לקבל.

על כן, באישום השני מואשם הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

(1) עשיית פעולות ברכוש, במטרה שלא יהיה דיווח עליהן או לגרום לדיווח לא נכון, עבירות לפי

סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון;

(2) עיסוק במתן שירותי מטבע בלא רישום במרשם, עבירה לפי סעיף 11 י"ב(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון.

6. בגזר הדין שניתן נדון הנאשם לשנת מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וכן נדון לתשלום קנס בסך 50,000 ₪.

הן המאשימה והן הנאשם ערערו על גזר הדין, וערעוריהם טרם נשמעו. לצד הערעור שהגיש, ביקש הנאשם, מבית המשפט העליון, לעכב את ביצוע עונש המאסר. בית המשפט העליון הורה לעכב ביצוע עונש המאסר, בתנאי שהנאשם ישלם את הקנס שהוטל עליו, וכן ישלם מס ההכנסה בסך 400,000 ₪, שאינו שנוי במחלוקת.

מפי בא כוח הנאשם למדתי לדעת שהקנס שולם, אך מס ההכנסה טרם שולם. שכן לטענת בא כוח הנאשם, המאשימה מקשיחה עמדותיה כלפי הנאשם וחוזרת בה מסיכומים שנעשו בעבר. מכל מקום, בהחלטה שניתנה בבית המשפט העליון, בתאריך 14.2.2016, נקבע כי על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר בתאריך 1.3.2016, אלא אם כן ישלם, עד ליום 28.2.2016, סך 400,000 ₪ על חשבון חובות המס.

7. בא כוח המאשימה טען, כי על פי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון קיימת חובת חילוט, אלא אם בית המשפט ימנע מלעשות זאת מנימוקים מיוחדים שיפרט. לטענת בא כוח המאשימה, שוויה של המכונת הוא כ- 200,000 (מאתיים אלף) ₪, בה בשעה שעל פי כתב האישום המתוקן, שהנאשם הודה בו, הנאשם עסק בניכיון שיקים בסכום של כ-3 מיליון ₪ בשנים 2009 עד 2011. בא כוח המאשימה הוסיף, כי חילוט רכושו של מי שהורשע בעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון נועד לשלול מהעברין את הרווחים שהפיק מהעבירות שביצע (וכפי שנאמר בפסיקה לא אחת: "להוציא מפיו של המורשע את בלעו"), ולהרתיע אחרים.

8. לעומת טענות בא כוח המאשימה, טען בא כוח הנאשם, כי בנסיבות עניינו של הנאשם, חילוט המכונת הוא צעד לא מידתי, ועל כן יש להימנע ממנו.

בא כוח הנאשם עמד על השינוי שהנאשם עשה בחייו, והוא אינו עוסק עוד במתן הלוואות ובניכיון שיקים, אלא מנהל מאפיה ורשת חנויות למכירת דברי מאפה, המעסיקה, לטענתו, 190 אנשים. בא כוח הנאשם הוסיף, כי סכומי הכסף שנזכרו בכתב האישום לא היו רווחיו של הנאשם, אלא סכום המחזור שלו, ורווחיו היו נמוכים בהרבה מסכומי המחזור של עסקיו. עוד הוסיף בא כוח הנאשם, כי למעשה, העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות של אי דיווח ואין מדובר בסכומי כסף שמקורם ב"עבירות מקור" לפי חוק איסור הלבנת

הון. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי העבירות נעברו על ידי הנאשם בעת שריצה עונש מאסר, והיה עליו לדאוג לפרנסת משפחתו (אשתו ושתי בנותיו). ואולם, מאז נעברו העבירות, הנאשם נקלט ברשת משלמי המס, הגיש דוחות על הכנסותיו, והוא מנסה להסיר את מחדלי העבר. לטענת בא כוח הנאשם, הנאשם מוכן למסור את המכונית לרשויות המס, כדי לסלק באמצעותה לפחות חלק מחובות המס שהוא חייב, ואם תחולט המכונית, ולא יתאפשר לנאשם לפרוע באמצעותה חלק מחובותיו, מסלול השיקום עליו עלה עלול להיפגע באופן אנוש. עוד הוסיף בא כוח הנאשם, כי מהפסיקה שאוזכרה על ידי בא כוח המאשימה עולה, כי בתי המשפט חילטו רכוש בשווי שנע בין 1/2% ועד 1% משווי נשוא העבירות אליהן התייחסו אותם פסקי דין.

9. כל אחד מבאי כוח הצדדים, אזכר פסקי דין שונים שעסקו בסוגיות הקשורות לחילוט רכוש של מי שהורשע בביצוע עבירות.

10. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, הנני מחליט לדחות את בקשת המאשימה לחילוט המכונית, ולהלן אביא נימוקי.

כאמור, בשלב העכשווי, תלוי ועומד על הנאשם עונש מאסר של שנה אחת לריצוי בפועל, והוא שילם קנס בסך 50,000 ₪ שהושת עליו בגזר הדין. מזה תקופה ארוכה מנסה הנאשם "לנקות את השולחן" ולהגיע עם פקיד השומה להסדר בדבר תשלום חובות המס החלים עליו, אך נראה שהדבר אינו עולה בידו בשל מחלוקת עם פקיד השומה (שעיקריה פורטו בגזר הדין שניתן). מקובלת עלי טענת בא כוח הנאשם, כי למעשה, מהחקירות שנערכו לפני הגשת כתב האישום, עלה, שחרף מחזורי עסקאותיו של הנאשם, המפורטים בכתב האישום, אין מדובר במי שצבר רכוש רב. על כן הנני מקבל את הטענה, כי המכונית היא נכס בעל ערך ממשי, שהנאשם מבקש לממשו כדי לפרוע ולו חלק מחובות המס שהוא חב בהם, בגין שנות המס אליהן מתייחס כתב האישום.

עיסוקיו של הנאשם בעבר, במתן הלוואות בשוק האפור ובניכיון שיקים, נעשו תוך הפרת הוראות פקודת מס ההכנסה וחוק איסור הלבנת הון. הרווחים שהנאשם הפיק מעיסוקיו אלה, נתונים היום לשומתו של פקיד השומה, והנאשם בשלב זה או אחר יהיה חייב לשלם את המסים החלים על רווחיו. לא יהיה זה נועז להניח, שהמכונית שבמחלוקת, נרכשה אף היא מהרווחים שהנאשם הפיק. עתה, אם תחולט המכונית, יימצא לנו, שהנאשם מחוייב לשלם מס על רווחיו מן הצד האחד, ומן הצד האחר הוא חייב להיפרד גם מהרווחים עצמם (ולמצער מחלקם, כשוויה של המכונית). ודוק: אם המאשימה סבורה, שהמכונית נרכשה מהרווחים שהנאשם הפיק, והיא מבקשת לקבל אותה בתורת "הוצאת בלעו של הנאשם מפיו", כי אז אין מקום שתטיל מס על רווחים אלה שהיא מבקשת לעצמה. מאידך גיסא, אם המאשימה מבקשת למסות את הרווחים, ובכך לאפשר לנאשם להלבין את ההון שצבר, לא יהיה זה מידתי שהיא תזכה גם ברכוש שהנאשם רכש מהרווחים שהפיק.

שוכנעתי שעל הנאשם להתמודד עם תשלומי מס בסכומים משמעותיים, והוא מעוניין לממש את המכונית כדי שיוכל לסלק את חובותיו, ולנקות את שולחנו ממשקעי העבירות שביצע בעבר. עוד שוכנעתי, שחילוט המכונית יכביד על הנאשם הכבדה רבה, ואפשר שיגיע עד כדי הבאת הנאשם לידי חדלות פירעון, דבר שעלול לפגוע קשות בניסיונותיו וברצונו לשקם עצמו, במיוחד אם יהיה עליו לרצות עונש מאסר בפועל. על כן, מקובלת עלי טענת בא כוח הנאשם, כי חילוט המכונית הוא צעד בלתי מידתי.

על כל אלה אוסיף, בבחינת "נימוק מיוחד (נוסף) שיפורט", כי בנסיבות העניין, מותר למדינה לגלות גם מעט חמלה כלפי הנאשם. בהקשר זה אף אזכיר את האירוע החמור שאשת הנאשם הייתה קורבן לו בעת שהנאשם ריצה עונש מאסר, ואת פציעת הנאשם בתאונת אופנוע, שאירעה לו זמן קצר לפני מתן גזר הדין.

11. על כן, בסיכומם של דברים, הנני מחליט לדחות את בקשת המאשימה לחלט את המכונית.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשע"ו, 15 פברואר 2016, בהעדר

הצדדים.